

Hagen Hagenson (KF):

Afgørende ved dette forslag er det generelle princip, at somatiske og psykiatriske behandlinger samles og integreres, og at det kommer til at ske på de steder, hvor man i øvrigt har sygehuse liggende, det vil altså sige at det nu sker i amtskommunalt regie. Jeg skal ikke i den forbindelse gå ind på en drøftelse af, hvorvidt amtskommuner bør oprettholdes eller ej, som en af de tidligere ordførere var inde på. Det er naturligt at slutte sig til det, vi nu har, hvor sygehusvæsenet er.

De tider er jo længst forbi — heldigvis da — hvor man anbragte vore sindslidende på galehus, idet man blot betragtede dem som nogle, der skulle spærres inde. Siden hen har det været en statslig opgave, hvor der var tale om særforborg. Nu bliver der tale om en ligeberettiget behandling af sindslidende med andre syge på vore normale sygehuse. Jeg tror, det er væsentligt, at vi på den måde får samlet behandlingen af vore syge.

Der er næppe tale om besparelser, og det skal der næppe heller være. Forslaget arbejder ud fra et totalbalanceprincip og har en nærmere opdeling af, hvorledes man går frem både med tilskud til amtskommunerne for de uligheder, der er ved overtagelse af hospitalerne, og i spørgsmålet om, hvordan den psykiatriske forskning skal finansieres, med særlige afviklingsforhold for Københavns kommunes vedkommende og endelig tilskuddet til amtskommuner og til Københavns og Frederiksberg kommuner ud fra de objektive udgiftsbehovskriterier. Det er noget, vi alt sammen nærmere må drøfte i udvalget. Det er forhandlet med de respektive kommunale myndigheder, der i princippet har tiltrådt ordningen.

Det er også væsentligt, at vi kommer i gang med det, for det er rigtigt, som der allerede er sagt, at sygehusplanlægningen trænger sig på, og det ønskværdige må være, at der ikke er for lang afstand fra hjem til psykiatrisk afdeling, hvor de syge er. Derfor bør der nok i hvert amt være et sygehus, der har psykiatrisk afdeling. Det gælder jo desværre ikke i øjeblikket. Det gælder navnlig de senilkonfuse, at det er meget, meget svært, ikke mindst for ældre ægtefæller, der gennem et langt liv har levet sammen, hvis den ene ikke længere kan være hjemme og så måske bliver anbragt langt borte fra sit

hjem. Jeg kender fra den kommune, jeg kommer fra, Frederiksberg kommune, det forhold, at vi med den nugældende ordning, hvilket desværre også fortsætter et stykke tid endnu, er henvist til, at vore senilkonfuse i meget høj udstrækning skal til Oringe eller statshospitalet i Vordingborg. Det overskærer ofte bånd mellem ældre mennesker, der et langt liv har levet sammen, og mange er de henvendelser, vi i årenes løb har haft om disse forhold. Jeg håber på, at der meget snart bliver en løsning af dette. Jeg kender det fra min kommune, og jeg ved, det er forhold, der gør sig gældende også andetsteds.

Et særligt forhold i den forbindelse skal nævnes. Det gælder vore grønlandske medborgere. Her kan det komme til at virke meget, meget grelt, når de skal anbringes hernede og man overskærer båndene helt. På Færøerne stiller det sig på en nogen anden måde, fordi der dér er en ordning i forvejen.

Jeg skal blot nævne, at jeg er enig i, at „politimodellen“, som den hedder, tages med ind i betragtningen, når det drejer sig om ordning af personaleforholdene. Jeg forudsætter også, der skal optages forhandlinger med de berørte tjenestemænd. Alt dette kan vi drøfte i udvalget.

Må jeg lige sige, at der er et spørgsmål, vi også skal tage i betragtning. Det er spørgsmålet om betalingstakster i form af pensionsinddragelse. Det må udvalget se på. Det er for mig et stort spørgsmål, om der skal være forskel på f. eks. somatiske langtidspatienter og psykiatriske patienter i henseende til betaling, eventuelt ved inddragelse af pensionsydelse.

Kort sagt om dette forslag, hvor der alligevel er en række enkeltheder at drøfte: vi har en velvillig indstilling over for det, og vi vil gå positivt ind i et udvalgsarbejde herom. Vi ser det gerne gennemført hurtigst muligt.

Kristine Heltberg (SF):

Med hensyn til dette lovforslag må man allerførst bemærke, at det er med en vis tilfredsstillelse, man konstaterer, at man skal behandle et lovforslag uden de sædvanlige hovedkulds og meningsløse indgreb og besparelser. Det er et absolut positivt træk.

Et andet positivt træk, og det forekom-